

OFFICIA PROPRIA
DIOECESIOS
PASSAVIENSIS

PARS AUTUMNALIS

Die 4 Septembris

S. ROSALIÆ

Virginis

Duplex

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beátæ Rosáliæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu; et ejus intercessióne ab iracundiæ tuæ flagéllis misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Rosália Virgo, orta Pánormi, ex nóbili genere suam originem trahens a Cárolo Magno, in

Quisquínæ montem quadraginta circiter mille pássibus distántem sola secédens, patérnæ domus opes, delicias, ac spem majóris amplitúdinis ob propinquitátem et benevoléntiam regum Sicíliæ contémnens, cum tétrica rupis horróre et asperitáte commutávit: inque antrum, cui tunc únicus et quidem angústus áditus e superiori loco patébat, intrépide descendit ea mente, quam caractéribus saxo inscúptis adhuc paténtibus expressit: ego Rosália Sinibáldi Quisquínæ et Rosárum Dómini filia, amóre Dómini mei Jesu Christi in hoc antro habitáre decrévi. Qua inscriptióne óculis obversánte, susceptæ vitæ propósitum áltius cordi infigere, ac divínæ benevoléntiæ signa ad castíssimæ mentis blandiménta vicissim provocáre consuévit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

In hac specu subterranea sibi et mundo emortua, consepultaque Jesu Christo, ut soli Deo viveret, diu noctuque latuit, cavens præcipue, in montibus patèrni principatus, ne forte agnita in domum urbemque patriam abduceretur invita. Cállidas dæmonum insidias, quæ ásperæ vitæ tædium et solitudinis horrorem animo ingerébant, ácritèr sæviendo in se fèrrea catèna, vigiliis et humi cubatione forti animo superásse antiquæ icones significant. Cumque humanis destituta præsiidiis, nihil solácii aliunde hauriret, quam e cælo, Dóminus, qui consolatur et coronat sanctos suos, angélicis delíciis illam sæpius recreábat.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ.

V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **Propterea.**

Lectio vi

Cælèsti deinde consilio in horridiorem speluncam peregrini montis, tribus fere mille passibus procul Panórmò, Rosalia se transtulit, ut quo difficiliorem pugnam secum ipsa committeret e conspectu domus patèrnæ, eo laudabilius de contemptis mundi illécebris triumpháret. Latébat ibi ad partem lævam angustus cóncavus, quem eadem post repertas ejus reliquias illuc venánti, cui se videndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrinam, ubi multum ætatis exegisset. Hic tamquam colúmba in foraminibus petræ gemens, in cælèstium rerum contemplatione defixa, ad perfectissimam divini amoris normam in solitudine vitam tradúxit, et sanctissime perénnibus caritatis rosis et virginitatis liliis coronata, depósuit pridie Nonas Septémbris. Cujus corpus Urbáno octavo Pontífice Máximo divinitus anno Jubilæi to-

tius Siciliæ plausu repertum, illam a peste liberavit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Afferentur tibi. Glória Patri. Afferentur tibi.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Simile erit regnum cælorum decem virginibus, **de Communi Virginum 1 loco.**

AD LAUDES

V. Diffusa est grátia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Simile est regnum cælorum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: inventa una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beatæ Rosáliæ Virginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu; et ejus intercessiône ab iracúndiæ tuæ flagéllis misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum.

IN II VESPERIS

V. Diffusa est grátia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut beáti Laurentii Confessoris tui atque Pontíficis veneránda sollémnitas, et devotió-nem nobis áugeat et salutem. Per Dóminum nostrum.

Die 9 Septembris

S. CORBINIANI

Episcopi et Confessoris

Duplex

Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Corbiniani Confessoris tui atque Pontificis prædicatióne et miraculis ad agnitióem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut, cujus sollémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Corbinianus e regione Melitonénsi, ex vico, cui nomen Castrus, vulgo Chartres, diocésis Parisiénsis oriúndus, patrem hábuít Waldekísum, matrem Corbinianam. Qui óptimæ índolis puer eo demum Christi grátia addúctus est, ut paulo adúltior spreta mundi vanitate, juxta beáti Germáni ecclésiám monastérium constrúeret, ubi cum annos quatuórdecim magna pietáte exegísset, Romam ábiit, solum áliquem ad divi Petri basilicam ángulum a Pontífice impetráturus. Verum Póntifex audíta viri sapiéntia vel invítum episcopum, dato étiam pállio, creat.

Quo ille accépto honóre in Gálliam revérsus ita se gessit, ut vitæ sanctimóniam miracula divinitus édita exaugérent. Ibi septénnio circiter acto Romam régredi cógitat, et in Nóricum delátus, ibídem aliquámdiu rudi et recens ad Christum convérso pópulo salutárem Evangélii impertívit doctrínam. Quem Théodo Baváriæ dux, et Grimoáldus filius ejus majóre étiam contentiõe, ut subsisteret, rogántes, cum nihil obtinérent, donátum munéribus ádditis quoque comítibus ad Italiæ fines honorífice deduxérunt.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Nox eúntes inter áspera Alpium in campis ad silvam Berónam opprèsserat, cum equum clitellárium incustodítum ab urso raptum dilaniári cóntigit. Tum Corbinianus sarcinam, quæ prius juménti fúerat, urso im-

póni jussit. Páruit bélua, silvéstri génio depósito, vicária ópera toto itínere functa. Roma rédiens, ut Tridénto Majas, Bóicæ tunc diciónis, pervénit, a castellánis jussus est, subsistere, et ad Grimoáldum dedúci. Ut vero rescívit episcopus, quod Grimoáldus Piltrúdem, uxórem fratris relictam, justæ cónjugis loco domi habéret, aversátus scelus, præmittit qui semel diceret, se in conspéctum princípis neútiqum ventúrum, quám diu probrum illud háreat. Quadraginta dies conténtio ténuit. Mollítis tandem ánimis adfuére ad pedes episcopi ambo cónjuges, peccátum conféssi detestátique. Ténuit deinde íbidem cáthedram pontificálem Corbiníanus, et rem christíannam multiplicávit egrégie, ut eum non modo Grimoáldus tamquam amicum amáret, sed et paréntis instar cóleret et obædíret.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

At Piltrúdis, incésta Grimoáldi Bojæ princípis uxor, libídinis et invídiæ fáciibus succénsa, eo quod per fervéntem hujus sancti adhortatiónem ab illícito sui viri concúbitu separáta fuisset, non déstitit, per Ninum suum secretárium Corbiniano mortem machinári. Quod ubi sanctus episcopus præsensit, sumpto secum clero ad Majénsè Castrum, nunc Merandictum, se cóntulit, prædicens, brevi futúrum, ut Grimoáldus cum tota familia sua péreat. Vatem fuisse événtus demonstrávit; nam Grimoáldus ab insidiatóribus interféctus, Piltrúdis ab ómnibus derelicta et ad summam egestátem tandem redácta, filii ex ejus útero prognáti vel mórtui, vel regno priváti, Ninus láncea fœde percússus, miseram vitam finiérunt. Hugibérto Grimoáldi fratre ad regnum évecto, Corbiníanus Frisingam rédiit, mortis diem horámque, quam suis familiáribus prædixerat, exspectáturus. Quare sacrificium offert, et mystériis percéptis extrémis

num spiritum nulla cum dolóris significatióne sanctíssime reddit, ante et post mortem plúrimis miráculis claríssimus.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo pégre, de Communi Confessoris Pontificis 1 loco. Lectio IX de S. Gorgonio, ut in Breviario.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui nos beáti Corbiniáni Confessoris tui atque Pontificis prædicatióne et miráculis ad agnitióne[m] tui nóminis

vocáre dignátus es: concéde propítius; ut, ejus sollémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio S. Gorgonii:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Sanctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætificet: et pia fáciat sollempnitáte gaudére. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti. Commemoratio præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Justum et Oratio Deus, qui nos, ut supra.

Die 13 Septembris

B. NOTHBURGÆ

Virginis

Duplex

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam

tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio

Præténde, Dómine, fidélibus tuis dexteram cæléstis auxilií: ut, méritis et exémplo beátæ Nothbúrgæ Virginis, te toto corde perquirant; et, quæ digne póstulant consequi mereántur. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Nothbúrga Virgo piis e paréntibus Rattenbúrgæ ad annum millésimum ducentésimum sexagésimum quintum in lucem pródiit. Octódecim annos nata a cónjuge divitis cujúsdam viri, cui famulabátur, rei domésticæ præfécta ita prudénter se gessit, ut annuente heró quæ mensæ supérerant paupéribus daret. Hos autem illa nedum férculis, sed cælésti étiam reficiébat doctrína. Hiscé dómínis emórtuis succédit filius cum iníqua uxóre, quæ dapum reliquias porcis tradi jubet. Dolet

Nothbúrga ac ne egénis desit, eos in platéis conquirít et, quos sibi sexta féria detráxerat, cibos iisdem dívidit. Ejus autem herus, uti fertur, aliquándo ipse óbviám factus, quid grémio gestet, aperíre jubet. Paret Nothbúrga, sed Dei beneficio, sicuti est tráditum, cibi in ássulas et schídias, vinum in lixivíam commutántur. Rerum sériem edócta dómína eam duris verbis compéllit et a famulátu dimittit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

A quo ánimo hæc ferens Nothbúrga cuidam rústico in Alpibus Eben suam locat óperam, eo tamen pacto, ut quod a labóre supérsit in oratione tempus impéndat ac vespertínis horis, quæ dies festos præcédant, ab agéndo cesset. Spondet agricóla, sed quodam sábbato eam condícto tárdius ad meténdas fruges im-

péllit. Ipsa falcem attólit ac legítimi pacti cupit árbítram; quæ e manu ávolans, ceu memóriæ próditum, stat péndula in áère. Ut autem cælésti sponso confórmis fieret, qui ómnibus despéctui fuit, vilíssima quæque amplectebátur. At Deus, qui exáltat húmiles, illátam ancilla suæ injúriam est ultus. Prior enim dómina, quæ eam ejécerat, non multo post intériit ejúsque vir calamitátibus perculsus est ac fratris insídiis. Is igitur áliam ducens uxórem rursus in famulátum Nothbúrgam adsciscit data vénia, ut pro sua liberalitáte egénis cónsulat. Quod ancilla Dei nedum præstitit, sed étiam utrúmque fratrem brevi reconciliávit. Ipsa vero humánas inter vicissitúdines in cælum inténta accénsam continuo lámpadem oleúmque gerébat, ut divíno sponso adventánti statim óbviam iret; ratióne quoque, qua humári vellet, hero suo pandébat ingénue.

R. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: *Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.**

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi

Itaque anno círciter milésimo trecentésimo décimo tértio suprémó morbo corrépta est sacrisque mystériis roboráta inter ómnium lácrimas ac páuperum gémitus transívit ad sponsum. Ejus votis ánnuens herus exúvias plaustro impóni binósque jungi boves imperat, qui absque ductóre digrediántur. Hi, sícuti fama perhibétur, primum ad régiam viam, subínde ad Cèni ripam pergunt ac per divísas flúminis aquas Nothbúrgæ corpus in Ebenénssem montem déferunt. Eo loci tantisper quiescunt et qui fúnebrem sequebántur pompam præstolári vidéntur. Mox in prærupta curréntes ante sacéllum sancto Rupérto sacrum virgíneas exúvias depónunt, quæ statim ínibi ad aram tumulátæ sunt. Plúrima referúntur prodígia ejúsdem Beátæ ope a Deo patrátæ. Hinc templum exstrúctum ab ea nuncupátum, hinc ipsíus corpus

érutum et Antistitis auctoritate recógnitum, elátum ac magnifice decorátum. Nothbúrga autem nedum Tirólis, sed et Baváriæ, Austriæ, Carniólæ, Istriæ aliarúmque géntium stúdií et cultus est potíta. Cultum hunc vetustíssimum Pius nonus Póntifex Máximus ex sacrorúm Rítuum Congregatiónis consúlto ratum hábuit et confirmávit, atque in ejúsdem Beátæ honórem Officium et Misam celebrári concessit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgíibus, **de Communi Virginum 1 loco.**

AD LAUDES

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hó-

mini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Præténde, Dómine, fídelibus tuis dèxteram cæléstis auxilií: ut, méritis et exémplo beátæ Nothbúrgæ Virgínis, te toto corde perquirant; et, quæ digne póstulant cónsequi mereántur. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa et Oratio Præténde, **ut supra.**

Die 17 Septembris

S. HILDEGARDIS

Virginis

Duplex

IN I VESPERIS

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Salve, nostra tu glória,
Exémplar es quæ Vir-
ginum!

Audi benigna súpplices
Tibi canéntes cánticum.

O virgo, quæ mirábilis
Vixisti amóris víctima,
Et nunc beáris fúlgidis
Cæli recépta sédibus.

Vitæ per æquor túrbi-
dum

Tuos cliéntes dírige,
Nobísque amícum cóm-
para,

Cui te revínxit grátia.

Sicut dolos intérrita
Vicisti, et artes hóstium,
Et robur in discrimine
Sumens, nitébas púlchri-
or:

Sic bella nos quot ín-
gruunt

Da, te favénte, fúndere,
Virtútis almæ ac sémitam
Vultu seréno cúrrere.

Alat repóstam méntibus
Fidem supérna caritas;
Mores adórnet áureos
Intemeráta cástitas.

* Summo Parénti ac Fí-
lio

Tibíque, Sancte Spíritus,
Sit laus, potéstas, glória,
Per sempitérna sæcula.

Amen.

V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. **R.** Inténde,

prósperè procéde, et reg-
na.

Ad Magnif. Ant. Hilde-
gárdis prophetíssa, * Spí-
ritus Sancti splendóribus
illustráta, vias Dómini re-
velávit.

Oratio

Deus, qui beátam Hil-
degárdem Virgínem
tuam donis cælestibus de-
corásti: tríbue, quæsu-
mus; ut, ejus vestígiis et
documentis insistentés, a
præséntis sæculi calígine
ad lucem tuam delectábilem
transíre mereámur.
Per Dóminum nostrum.

**Et fit Commemoratio præ-
cedentis:**

Ant. Gaudent in cælis
ánimæ Sanctórum, qui
Christi vestígia sunt secú-
ti: et quia pro ejus amóre
sánguinem suum fudé-
runt, ídeo cum Christo ex-
súltant sine fine.

V. Exsultábunt Sancti
in glória. **R.** Lætábúntur
in cubílibus suis.

Oratio

Beatórum Mártyrum pa-
ritérque Pontíficum Cor-
nelii et Cypriáni nos,
quæsumus, Dómine, festa
tueántur: et eórum com-
méndet orátio veneránda.
(Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio Impressionis Ss. Stigmatum S. Francisci Conf.:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Signásti, Dómine, servum tuum Franciscum. **R.** Signis redemptionis nostræ.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passionis tuæ sacra Stigmata renovásti: concede propitius; ut, ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pænitentia faciamus: Qui vivis et regnas.

In II Nocturno

Lectio iv

E Breviario Monastico

Ordinis S. Benedicti

Hildegárdis in Palatinátu inferióre, ex patre Hildebérto, matre Mechtilde, géneris nobilitate ac pietátis fama conspícuus orta, ténera in ætate miris jam visiónibus illustráta désuper, spretis mundi hujus oblectamén-

tis, octennis sub regimine agnatæ suæ Juttæ, sanctíssimæ Abbatissæ, in montem sancti Disibódi consepeliénda Christo secessit. Monásticum dein institútum professa, admirándis paulo post divínæ grátia signis innótuít. Continuo fere acutíssimis excócta ægritudínibus, patientiæ extrémum ita univérsis exhibuit, ut tota ipsíus vita Christo confixa cruci, quædam diútini fúerit imágo martyrii. E vivis sublata beata Jutta, Hildegárdis licet renitens in ejus loco suffecta est. Quo in múnere sorórum necessitatibus ómnibus, earum máxime quæ consciéntia utcúmque laborábant, peramánter providéque consulébat. Cum autem ejus monastérium nímiám moniálium numerositatem ut cáperet, jam esset insufficientis, ad álium montem, a sancto Rupérto nuncupátum, cum plúrimis ex illis conténdit, ibique sedem fixit Abbatíalem. Quadraginta circiter annos nata ígneo túrbine ac lúmine prodigióso cælitus illápo mirífice illustráta, donum

intelligentiæ ac expositiōnis sacrarum Scripturarum singulari Dei beneficio accepit. Jussa item, voce ad ipsam e superis emissa, quæ de cetero videre et audire mereretur, sedulo scriptis mandare, cum id detrectaret, a Numine cogitur. Scribere proin aggressa, de posteritate omni æternum meruit: libros quippe confecit eximios ac plane cælestes, ex quibus eam a Spiritu Sancto edoctam fuisse dignoscitur.

R. In caritate perpetua dilexit Hildegardem Dominus: ideo attraxit eam ab infanzia, et duxit in solitudine: * Et locutus est ad cor ejus. **V.** Sponsavit eam sibi in sempiternum in fide et in misericordia. **Et.**

Lectio v

Prophetiæ afflata spiritu, multis ad se ex diversis et remotissimis regionibus confluentibus mira omnino prædicabat, eorumque cogitationes et occultiora cordium secreta inspiciēbat: quosdam etiam perversa vel fraudulenta mente ad se accedentes redarguebat; qui corrupti et emendati, ad

saniorem animum illico redire cogebantur. Nemo ad illam unquam se contulit, qui ejus salutariis monitis instructus, cum vitæ melioris proposito non recesserit. Divino interea sæpius impulsus a Spiritu, Coloniam, Trevirim, Metas, Herbipolim, Bambergam, aliæque loca diversissima, apostolico zelo exestuans adiit, et quæ sibi divinitus fuerant revelata, Deo præcipiente audentissime annuntiavit. Hæreticos verbis ac scriptis stupenda auctoritate et gratia confutavit ac profligavit: Catharorum imprimis pestilentissimam hæresim, quæ tunc in aliquibus Germaniæ provinciis fautores suos habebat, nec non repululascētem Berengarii errorem doctissimo libro sanctissima mulier elusit atque convicit. Illam mellifluus Doctor Ecclesiæ sanctus Bernardus tanti fecit ejusque divina scripta ea prosecutus est veneratione, ut ipso potissimum agente a detractoribus adversantium vindicata, etiam a Summo Pontifice Eugenio tertio, in Concilio Trevirensi,

Cardinálibus et Episcopis multis præséntibus, pública fuerint senténtia confirmáta.

R. Placébat sibi in infirmitátibus et angústiiis pro Christo: * Et váriis licet languóribus vexáta, ómnibus, qui in pressúra erant, caritátis solácium impendébat. **V.** Cum infirmabátur, tunc potens erat. **Et.**

Lectio vi

Ecclésiæ dénique univérsæ, assíduis labóribus, et sanctíssimæ vitæ exémplo mirum in modum consúluit; ita nempe ut Eugénius tértius, tresque subsequéntes Románi Pontífices, Epíscopi non pauci, Imperatóres, aliique summi Príncipes Gállia, Germánia, Itáliæ, atque sanctíssimi quivis et eruditíssimi viri, in gravíssimis quibúsque negotiis, illius consílium exquirèrent, ejúsque précibus Románam Ecclésiám, Impérium, et suam quisque provinciám ac seípsum commendárent; dénique post innúmera virtútum ac sciéntiæ divinitus infúsæ insígnia, cæléstium revelatiónum et miracu-

lórum grátia illústris, anno ætátis suæ octogésimo secúndo, cum mortis suæ horam a Deo mónita prædixisset, migrávit ad Sponsum décimo quinto Kaléndas Octóbris, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo nono: vere ac mérito ingens vocáta sexus muliebris, immo Germániæ, Ordinis sancti Benedícti et Ecclésiæ miráculum, atque orbis univérsi oráculum. Ejus sacrum corpus in ecclésiá primum sancti Rupéрти juxta Bingam cónditum, dein bello tricennáli Colóniam asportátum, postrémo in Ecclésiám Eibingénsis monastérii ab ipsa fundáti translátum est, ubi anno salutis millésimo octingentésimo quinquagésimo séptimosollémniterrecógnitum, summa fidélium veneratióne cólitur.

R. Apparuerunt cælestes spíritus, qui Hildegárdem ad Agni núptias invitábant, dicéntes: * Veni, Dómina, quia te expéctant cæli delicia. **V.** Veni de Líbano, sponsa; veni de Líbano; veni, coronáberis. **Veni.** Glória Patri. **Veni.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolum hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus: quæ accipientes lâmpades suas, exierunt obviam sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

De S. Virginit. c. c. 25, 29, 30

Pergite itaque, Sancti Dei, pûeri ac puellæ, mares ac feminae, cælibes ac nuptæ; pergite perseverantes in finem. Laudate Dóminum dulcius, quem cogitatis ubèrius; sperate felicius, cui servitis instantius; amate ardentius, cui placetis attentius. Lumbis accinctis et lucernis ardentibus expectate Dóminum, quando veniat a nuptiis. Vos afferetis ad nuptias Agni canticum novum, quod cantabitis citharis vestris, quale nemo poterit dicere nisi vos. Sic enim vos vidit in Apocalýpsi quidam, præ ceteris dilectus Agno, qui discumbere super pectus ejus solitus

erat, et biberat et eructabat mirabilia super cælestis Dei Verbum. Vos Agnum sequimini tenendo perseveranter quod voluistis; ardenter facite cum potestis, ne virginitatis bonum a vobis pereat, cum facere nihil potestis, ut redeat. Vidébit vos cetera multitudo fidélium, quæ Agnum ad hoc sequi non potest; vidébit, nec invidébit, et collatando vobis, quod in se non habet, habébit in vobis.

R. Cum beata Hildegardis vehementer cúperet dissólvi, et esse cum Christo, apparuit ei Sponsus, quem diligébat: * Qui eam ad cælestem thalamum tradúxit. **V.** Quæ est ista, quæ ascéndit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum. **Qui.**

Lectio viii

Præsúmte itaque, fidei te, roborámini, permanete, qui vovétis et rédditis Dómino Deo vestro vota perpétuæ continentiae, non propter præsens sæculum, sed propter regnum cælorum. Vos étiam, qui hoc nondum vovistis, qui potestis capere, capite; perseveran-

ter curríte, ut comprehendátis. Tollíte hóstias quíque suas, et introíte in átria Dómini, non ex necessitaté, sed potestátem habéntes vestrá voluntátis. Cogitaté quidquid illud est: In muro ejus locum nominátum, meliorem multo quam filiórum atque filiárum. Cogitaté illic nomen ætérnum. Quis explicat quale nomen erit? Quidquid tamen erit, ætérnum erit. Hoc credéndo et sperándo et amándo potuístis conjúgia, non devitáre prohibita, sed transvoláre concéssa.

R. O Sponsa Christi nóbilis! O mater venerábilis! intercéde pro nobis ad Dóminum, Regem Angelórum, quem semper puro corde dilexísti, in cujus ampléxibus sine fine pérmanes: * Ut remíttat nobis ómnia, quæcúmque in ipsum peccávimus: **V.** Tribuens nobis fervórem amóris sui sanctíssimi, et post hoc exsílium mansiónem cæléstis habitáculi. **Ut. Glória Patri. Ut.**

In Feriis Quatuor Temporum Lectio IX de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio in Laudibus tantum; alias

Pro Impressione Ss. Stigmatum S. Francisci Conf.:

Lectio ix

Franciscus singulári privilegio retroáctis sáculis non concéso insignitus apparuit, cum sacris Stigmátibus decorátus descéndit de monte, secum ferens Crucifixi effigiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artificis, sed in cárneis membris descíptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum regis seráphicus vir abscondere bonum esse óptime norat, secréti regális conscíus, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre quæ facit, Dóminus ipse, qui signácula illa secréte imprésserat, mirácula quædam apérte per ipsa monstrávit; ut illórum occúlta et miravis Stigmatum manifestá patéret claritaté signórum. — Porro rem admirábilem ac tantópere testátam atque in pontificiis diplomátibus præcípuius láudibus et favóribus exaltátam, Benedictus Papa undécimus anniversária sollemnitate celebrári voluit: quam póstea Paulus

quintus Póntifex Máxi-
mus, ut corda fidélium in
Christi crucifixi accende-
réntur amórem, ad uni-
vérsam Ecclésiám propa-
gávit. Te Deum.

AD LAUDES

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. O dig-
níssima Christi sponsa! *
quam lux prophetiæ illu-
strávit, zelus apostólicus
inflammávit, láurea vír-
ginum coronávit, divíni
amóris incéndium con-
summávit.

Oratio

Deus, qui beátam Hil-
degárdem Vírginem
tuam donis cæléstibus
decorásti: tribue, quæsu-
mus; ut, ejus vestigiis et
documentis insistentés, a
præséntis sæculi calígine
ad lucem tuam delectá-
bilem transíre mereámur.
Per Dóminum nostrum.

**Et fit Commemoratio Im-
pressionis Ss. Stigmatum S.
Francisci Conf.:**

Ant. Euge, serve bone
et fidélis, quia in pauca
fuísti fidélis, supra multa
te constitúam, intra in
gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. **R.**
Et osténdit illi regnum
Dei.

Oratio

Dómine Jesu Christe,
qui, frigescente mundo,
ad inflammándum corda
nostra tui amóris igne, in
carne beatíssimi Francisci
passiónis tuæ sacra Stig-
mata renovásti: concéde
propítius; ut ejus méritis
et précibus crucem júgi-
ter ferámus, et dignos
fructus pæniténtiæ faciá-
mus: Qui vivis et regnas.

**Vesperæ a Capitulo de S.
Josepho a Cupertino Conf.
ut in Breviario.**

**Et fit Commemoratio præ-
cedentis:**

Ant. Súbveni nobis, Hil-
degárdis virgo sanctíssi-
ma, ætérni regis sponsa,
in cujus aula splendescis
sicut stella fulgentíssima.

V. Diffúsa et Oratio De-
us, qui beátam, **ut supra.**

**Deinde Commemoratio Im-
pressionis Ss. Stigmatum S.
Francisci Conf.:**

Ant. Hic vir despiciens
mundum et terréna, tri-
úmphans, divítias cælo
cóndidit ore, manu.

V. Signásti, Dómine,
servum tuum Franciscum.

R. Signis redemptionis nostræ.

Oratio Dómine Jesu, ut supra 16*.

Die 9 Octobris

* S. GUNTHERI

Eremitæ, Confessoris

Duplex

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui nos beáti Guntheri Confessoris tui ánnua sollemnitate lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Dómine, Deus noster, qui beátæ Birgittæ per

Fílium tuum unigénitum secréta cæléstia revelásti: ipsíus pia intercessióne da nobis, fámulis tuis; in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudere lætántes. (Per eúndem Dóminum nostrum.)

Deinde S. Joannis Leonardi:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem Confessórem tuum ad fidem in géntibus propagándam mirábiliter excitáre dignátus es, ac per eum in erudiéndis fidélibus novam in Ecclésia tua famíliam congregásti: da nobis fámulis tuis, ita ejus institútis proficere; ut præmia consequámur ætérna. (Per Dóminum.)

Postea Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui hodiérna die beátum Dionýsium, Mártýrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti, quique illi, ad prædicándum géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es: tribue nobis, quæsumus; eórum imitatioe, pro amóre tuo próspéra mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Gunthérus, nóbili divitéque Thuringénsi géneré ortus, dignitáte et méritis illústris, res hujus vitæ profánas aliquámdiu sectátus est; sed divína motus grátia ad sanctum Godehárdum abbátem, qui in monastério Hersfeldénsi disciplinæ restitúendæ causa morabátur, accessit eíque ómnia ánni secréta summa pæniténtia apéruit; póstea máxima sua boná monastério Hersfeldénsi et Gel-

lingénsi donávit, atque, ut religióso induerétur hábitu, exoptávit. Itaque in monastérium Altháense a sancto Godehárdó deductus est, eóque consentiénte paulo post Romam peregrinári constituit, ut pro præteritæ vitæ delictis satisfáceret. Inde réversus depósito militári cingulo hábitum monásticum induit, Dei stipéndia meritúrus expletóque tironínio frater conversus se secúndum régulam sancti Patris Benedicti victúrum esse vovit. Devicta quadam ánni inconstántia insigni enituit pæniténtiæ et modéstie religiósæ stúdio; tandem permitténte sancto Godehárdó vitam solitáriam in Monte Ranzínga inchoávit; exínde pópuli eum admirántis concúrsum fugiens in saltus Silvæ Aquilonális se recépit, ubi várias gravésque tentatiónes superávit. Cum póstea plures oratiónis et labóris nactus esset sócios, consentiénte et probánte Henríco secúndo hæc desérta cólere cœpit, et longe ab habitatióne hóminum ad rivum Rinchachénssem sibi suisque

cellas exstrúxit atque oratórium cóndidit, quod a Berengáro episcopo Passaviénsi consecrándum et a Conrado Sálico munitíssime dotátum auctoritaté Henrici tértii monastério Altahénsi adjungéndum curávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Ibidem eum per multos annos pie morántem ac longe latéque hóminum fama celebrátum príncipes quoque familiárem habébant ejúsque secrétis utebántur consíliis. In his sanctus Stéphanus Hungáriæ rex, qui vel cognátus vel affinis Gunthéri fuisse tráditur, ipso interveniénte monastérium Beel in Silva Baconénsi cóndidit et dotávit ac prætèrea multum pecúniæ paupéribus, ecclésiis, cœnóbiis elargítus est. Eúndem Henricus indóctum quidem, sed fama et eloquéntia insígnem ad

Liutícios regni sócios, quos in christiána religióne institúeret, misit. Imprimis, Gunthérus in Bohémis, quorum ducem Bretisláum e sacro baptísmatis fonte quondam suscéperat, summa florébat auctoritaté. Illius ducis antecéssor Událicus éxsulans rogátu ejúsdem Gunthéri et provinciálium cómitum Ratisbónæ a Conrado Sálico ducátum recépit. Et cum Henricus tértius, quocum pro meritórum probitaté máximis amicítia vinculis conjúctus erat, armis in Bohémiam illátis a Bretisláo cladem prope Tustam accepísset, Gunthérus cum legatióne ab eódem Henrico missus est, ut Saxónibus, qui ex Doinin in Bohémiam irrúerant eámque devastábantur, réditum suadéret et a Bretisláo, pacis auctor captivórum incolumitátem libertatémque impetráret.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

At bello iterum paráto Gunthérus Bretisláo amicíssimus relicta Rinchachénsi præpositúra eam Bohémia partem, quam nunc Hartmanicénsem dicimus, pétiit ibique ad Aquas Bonas in monte, qui nunc sancti Gunthéri appellátur, plane solitárie vixit et quinquénio post, præsentibus ut tráditur duce Bretisláo ac Sevéro epíscopo Pragénsi, nonagenárius spíritum Creatóri beáta morte redidit séptimo Idus Octóbris anno millésimo quadragésimo quinto. Corpus beáti Gunthéri ad monastérium Brevnoviense jussu ipsíus Bretislái delátum ibique in ecclésia ante altáre sancti Stéphaní Protomártyris honorificentissime cónditum est. Miráculis, quæ ad ipsíus túmulum in váriis hóminum calamitatibus non raro fiébant, cæléstis ejus beatitúdo comprobáta est, et fidéles, ut ipsum religiöse cólerent, addúcti sunt. Qui cultus usque ad novíssima témpora permánsit, etsi inde ab eversione antiqui monastérii et Brevnoviénsis ecclésiæ

nihil satis constat, ubi ejus sacræ reliquiæ repósitæ sint. Cólitur enim non solum in ecclésiis órdinis sancti Patris Benedicti Bohémia, Moravia, Silésia, sed étiam ad Aquas Bonas, locum óbitus sui, quo ecclésia parochiális in honórem beáti Gunthéri dicáta, frequentíssimo quotánnis celebrátur concúrsu fidélium, qui memóriam ejus pie récolunt ejúsque patrocínium implórant. Ibi étiam non pauci usu aquárum beáto Gunthéro intercedente sanitátem mirabiliter recepérunt.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolite timere, de Communi Confessoris non Pontificis 2 loco.

Pro S. Joanne Leonardi

Lectio ix

Joannes Leonárdi non longe a Lucénsi urbe ortus, a prima ætáte grave

quiddam ac matûrum præ se tulit. Annos natus viginti sex a Deo vocatus ad ecclesiasticæ militiæ nomen dandum, primum inter pûeros latinæ linguæ rudimentis instructus, in litteris et philosophicis ac theologicis disciplinis à deo profecit, ut vix acto quadriennio ad sacerdotium ex obediëntia promotus fuerit. Congregationem instituit Clericorum Regularium a Matre Dei, quorum cura et zelo in Lucensi república magna animorum commutatio peracta est. Hinc in acerrimas hominum nequam insectationes incidit, sed, æquo animo omnia libenter ferens, a Gregorio decimotertio suæ congregationis confirmationem impetravit. Graviter dolens gentes plurimas remotis in regionibus luce Evangelica carere, consiliis initis cum piissimo præsule Vives, cœtum instituit presbyterorum, quibus propositum esset idoneos informare adulescentes, in dissitas regiones subinde mittendos ad fidem propagandam. A sacro ministerio numquam deficiens, in cinere et cilicio

ad Dóminum migravit Romæ, die nona Octóbris, anno millésimo sexcentésimo nono, et a Pio undécimo Sanctorum fastis adscriptus est.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui nos beati Guntheri Confessoris tui annua sollemnitate lætificas: concede propitius; ut, cujus natalitia cõlimus, etiam actiones imitemur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum.

Et fit Commemoratio S. Joannis Leonardi:

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

V. Amavit eum Dóminus, et ornavit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio
Deus, qui beátum Joánem Confessórem tuum ad fidem in géntibus propagándam mirabiliter excitáre dignátus es, ac per eum in erudiéndis fidélibus novam in Ecclesia tua familiam congregásti: da nobis fámulis tuis, ita ejus institútis proficere; ut præmia consequámur æterna. (Per Dóminum.)

Deinde Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.:

Ant. Vestri capílli capítis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio

Deus, qui hodiérna die beátum Dionýsium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti, quique illi, ad prædicándum géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es: tríbe nobis, quæsumus; eórum imitatióne, pro amóre tuo próspéra mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum nostrum.

IN II VESPERIS

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Oratio

Deus, qui nos beáti Gunthéri Confessóris tui ánnua sollemnitate lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Dómine Jesu Christe, veræ humilitátis et exémpplar et præmium: quæsumus; ut, sicut beátum Franciscum in terréni honóris contéptu imitatórem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriæ tríbus esse consórtes: (Qui vivis.)

Deinde S. Joannis Leonardi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Os justí meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur júdicium.

Oratio Deus, qui beátum, **ut supra** 22^a.

Die 12 Octobris

S. MAXIMILIANI
Episcopi et Martyris
Diœceseos Patroni

Duplex I classis cum Octava
communi

Omnia de Communi unius
Martyris præter ea, quæ hic
habentur propria.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nos beáti Maximiliáni Mártiris tui atque Pontíficis ánnuas sollemnitate lætíficas: concéde propítius; ut, cujus

natalítia cólimus, de ejúdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Matérnitas tua, Dei Génatrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

V. Benedícta tu in muliéribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Oratio

Deus, qui de beátæ Mariæ Virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti: præsta supplicibus tuís; ut, qui vere eam Genétricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum.

In I Nocturno Lectiones A
Miléto, de Communi 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Maximiliánus, Celéiæ in Pannónia christiánis ac claris paréntibus natus, ab ineúnte ætáte in timóre Dei litterarúmque stúdiis educátus, præclæræ semper índolis et singuláris pietátis spécimen

præ se tulit. Annis adulescētiæ cum magna vitæ innocētia et integritate exáctis, cum multis præcélleret virtútibus, tamen benignitas in páuperes máxime in eo enítuit; quorum egestáti et misériis sublevándis sic stúduit, ut opes étiam amplas, a paréntibus sibi relictas, in egéntium usus Christi nómine erogárit. Quod benefaciéndi stúdi-um per omnem vitam insigni cum laude cóluit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. **Et.**

Lectio v

Nec látuit virtútum ejus splendor. Vacánte enim episcopátu Laureacénsi, commúni totíus cleri populíque voto epíscopus Laureacénsis, ipso plúrimum sed frustra reluctánte, designáitur. Quo in múnere talem se caritátis afféctu, humilitáte profúnda, patiéntia, omníque virtútum exercítio exhibuit, qualem dignitá-

tis sanctitúdo postulábat. Ad límina Apostolórum Romam proféctus, accépta a Sixto secúndo benedictióne, ad suos revértitur. Ubi in coléndo Dómini agro, magnis desúdans labóribus, sanctíssimo vitæ exémplo et salutáribus mónitis multos ad salutís viam perdúxit.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretióso. **Et.**

Lectio vi

Cum jam per episcopátum suum disseminátæ fidei plantas, incrementum dante Dómino, succréscece cérneret, pátriæ in infidelitátis erróre adhuc deténtæ misértus, in Pannóniam ejus juvándæ zelo revértitur. Ubi cum in umbra mortis sedéntes prædicándo ad lumen veritátis dirígere conarétur, ab Ejulásio præside comprehénsus, ob constantíssimam christiánæ fidei confessiónem, cápitis obruncatióne mártýrii glóriam adéptus

est. Ejus sacra ossa Pas-
sávia in basilica sancti
Stéphani débito honóre
adservántur.

R. Stola jucunditátis ín-
duít eum Dóminus: * Et
corónam pulchritúdinis
pósuit super caput ejus.
V. Cibávit illum Dóminus
pane vitæ et intelléctus:
et aqua sapiéntiæ salutá-
ris potávit illum. **Et. Gló-
ria Patri. Et.**

In III Nocturno Homilia in
Evangelium Si quis venit ad
me, de Comuni unius
Martyris 1 loco.

AD LAUDES

V. Justus ut palma flo-
rébit. **R.** Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit
* ánimam suam in hoc
mundo, in vitam ætérnam
custódit eam.

Oratio

Deus, qui nos beáti Ma-
ximiliáni Mátyris tui
atque Pontíficis ánnua sol-
lemnitáte lætificas: con-
cède propítius; ut, cujus
natalítia cólimus, de ejús-
dem étiam protectióne
gaudeámus. Per Dñm.

IN II VESPERIS

V. Justus, ut supra.

Ad Magnif. Ant. Qui
vult veníre post me, * áb-

neget semetípsum, et tol-
lat crucem suam, et se-
quátur me.

**Et fit Commemoratio se-
quentis:**

Ant. Similábo eum viro
sapiénti, qui ædificávit
domum suam supra pe-
tram.

V. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. **R.**
Stolam glóriæ induít eum.

Oratio

Deus, qui beátum regem
Eduárdum, Confessórem
tuum, æternitátis glória
coronásti: fac nos, quæ-
sumus; ita eum venerári
in terris, ut cum eo regná-
re possimus in cælis. Per
Dóminum nostrum.

¶ **Infra Octavam, excepta
die 18, de ea fit Commemo-
ratio juxta Rubricas.**

Die 19 Octobris

IN OCTAVA
S. MAXIMILIANI

Episcopi et Martyris

Duplex majus

Antiphonæ et Psalmi ad
omnes Horas et Versus Noc-
turnorum de occurrenti heb-
domadæ die ut in Psalterio;
reliqua ut in Festo præter
Lectiones quæ in I Nocturno
dicuntur de Scriptura occur-
renti cum suis Responsoriis
de Tempore, in II et III ut
infra.

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Maximiliáni Mártiris tui atque Pontíficis ánnua sollemnitate lætíficas: concede propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Com. S. Petri de Alcantara:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pæniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustrare dignátus es: da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragán-

tibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Lectio iv

Tempus animadvértite, fratres, quo dignitatem episcopálem beátus Maximiliánus est assecútus. Neque enim est eadem nunc, quæ tunc erat, ecclésiám gubernándi condició: non æquális est labor, viam tritam et plane parátam post multos ingredi viatóres; atque eam, quæ nunc primo secánda est, quæque prærupta et saxósa ferisque plena, nec ullum adhuc viatórem admísit. Tunc autem, quocúmque quis óculos vértet, ubique præcipítia, bárrathra, et bella, et pugnæ, et perícula: imperatóres et reges, et pópuli, et civitates, et gentes, et doméstici, et aliéni credentibus insídias tendébant.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. **V.** Descendít-

que cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod vectores possit in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis: sed cum insaniente pelago, ventisque saevientibus, qui in navi sunt inter se dissentiunt, magna tempestate intus et foris navigantes exagitante, navim tamen potest dirigere et conservare; sic regebant, multo magis quam illos, qui eam in praesentia gubernant, suspicere debemus et admirari, quando multa bella intus et foris: quando fidei planta imbecillior erat adhuc, et diligentia magis indigebat: quando veluti modo genitus infans Ecclesiae populus, magnam providentiam atque sapientiam animae, a qua nutriendus esset, postulabat.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine, Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

V. Quoniam praevénisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi

Verum ne totum tempus in episcopatus consideratione collocantes, ab iis quae ad eum ut Martyrem spectant enarrandis excludamur, age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus, et ad struendas aptus insidias, existimabat, si pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi; id fieri permittébat, ut cum cerneret, rectoribus sublatis, non tamen religionem deleri, nec veritatis praedicationem extingui, sed potius augeri; ex rebus ipsis et ipse et qui ei inserviebant, omnes intellegerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed et in caelis radices agere, Deumque esse, qui ubique ecclesias tueretur.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potavit illum. **Et. Gloria Patri. Et.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 14, 26-33

In illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Epistola 38

Sumptus ad turrim edificandam et bellantium valentia decem millium adversus regem, qui viginti millia habet, nihil est aliud, quam ut renuntiet unusquisque omnibus, quae sunt ejus. Praelocutio autem superior cum extrema conclusione concordat: in eo enim, quod unusquisque renun-

tat omnibus quae sunt ejus, etiam illud continetur, ut oderit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc et animam suam. Omnia enim haec propria ejus sunt, quae plerumque implicant, et impediunt ad obtinenda, non ista propria temporaliter transitura, sed in aeternum mansura communia.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. **V.** Quoniam praevénisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **Expressa.**

Lectio viii

Nec succenseant parentes, hoc praecipere Dominum, ut eos odemus, quando nobis hoc de anima nostra praecipitur. Sicut autem hoc praecipitur, quo perdere jubemur animam nostram, non ad id valet, ut se quisque interimat, quod inexpiable nefas est; et tamen valet, ut interimat in se carnalem animae affectum, quo cum impedimento futurae vitae praesens vita

deléctat: ita de paréntibus rectíssime dicitur, ut qui eos amat, perdat eos, non more parricidárum interficiens, sed spirítali gládio verbi Dei carnálem afféctum eórum, quod et seípso et eos, quos genuerunt, irritaméntis hujus sæculi obligáre conántur, pie fidentérque percútiens et occidens, illud in eis vívere fáciat, quo, cum filiis suis temporálibus, paréntes ætérnos Deum Ecclesiámque cognóscunt.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cælestia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui. Glória Patri. Qui.**

Pro S. Petro de Alcantara:

Lectio ix

Petrus, Alcántaræ in Hispánia nobilibus paréntibus natus, décimo sexto ætátis anno órđinem Minórum ingræssus, se ómnium virtútum, præcípe paupertátis et casti-

tátis, exémpplar exhibuit et innúmeros, verbi Dei prædicatióne, a vítiis ad pæniténtiam tradúxit. Primævum sancti Francisci institútum reparáre studens, in angustíssimo et paupérrimo cænóbio, juxta Pedrósum extrúcto, aspérrimum vitæ genus feliciter incépit, quod deínde mirífice propagátum est. Sanctæ Terésia, cujus probáverat spíritum et a qua sanctus vivens passim vocabátur, in promovénda Carmelitárum reformatiÓne adjútor fuit. ContemplatiÓnis et miraculórum grátia insígnem, dono prophetiæ ac discretiÓnis spírituum imbútum fuisse eadem sancta Terésia testátur. Dénique, annum agens sexagésimum tértium, migrávit in cælum. Quem beáta Terésia mirábili glória renidéntem per visum conspéxit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

Deus, qui nos beáti M^aximiliáni Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concède propiti^us; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñm.

Et fit Com. S. Petri de Alcantara:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pæniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es: da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facilius cælestia capiámus. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetipsum, et tol-

lat crucem suam, et sequátur me.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Similábo eum viro sapiéti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut, sancti Joánis Confessóris exémplo in sciéntia Sanctórum proficiétes, atque áliis misericórdiam exhibétes; ejus méritis, indulgéntiam apud te consequámur. (Per Dóminum.)

Deinde S. Petri:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

V. Justum et Oratio Deus, qui beátum, ut supra.

Die 22 Octobris

In Ecclesiis consecratis, excepta Cathedrali

IN DEDICATIONE
ECCLESIE PROPRIÆ

Duplex I classis cum Octava communi

Omnia de Communi Dedicacionis Ecclesiæ ut in Brevariario.

Die 24 de Octava fit Commemoratio juxta Rubricas.

Diebus 23, 25, 26 et 27 fit de ipsa Octava, die 29 autem de die Octava: Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum sumuntur de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

Lectio IX autem dicitur de Officio simplici, quoties occurrat.

Die 31 Octobris

S. WOLFGANGI

Episcopi et Confessoris

Duplex

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. **R.** Stulam gloriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Pontifex, * et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum.

Oratio

Deus, qui nobis æternæ salutis beatum Wolfgangum Episcopum ministrum tribuisti: præsta, quæsumus; ut, quem doctorem vitæ habuimus in

terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio iv

Wolfgangus nobili in Suèvia genere prognatus, rerum exterarum fuit et sui contemptor egregius, solum ex animo Deum quærens: honores amplissimos ab Henrico Trevirensium episcopo sibi oblatos recusavit; illoque demortuo, pollicitationibus aliorum contemptis, monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagraverat, est amplexus. Sacris ordinibus a beato Udalrico initiatus, cum in Pannoniam prædicandi evangelii causa se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximia cum pietate prudentiam, Ottónis imperatoris studio, totiusque cleri et populi acclamatione, ecclesiæ Ratisbonensi rite præficitur.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. **Manus.**

Lectio vi

Suscépto episcopátus múnere, gregem Dómini verbo pavit, et exémplo, sanctissimisque ecclésiám temperávit institútis. Monastério sancti Emmerámi, quod jam diu episcopi administráverant, restitútis provéntibus, magno illius bono, insígnem virum Romuáldum præpósuit. Sanctimoniálíum cænóbium, quod ipse fundáverat, tam sancte instituit, ut collápsa in áliis disciplína eo exémplo sit fáci- le restauráta, novóque pietátis odóre ducta Brígida, Baváriæ ducis filia, sponsum Christum secúta, ad sacras se vírgines aggregárit. Bohémis, quo amplióra apud illos fides incrementa cáperet, contémp- to suæ ecclésiæ detriménto, rejéctis aliórum consíliis, própri- um dari episcopum libentíssime permísit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Egrégiam viri sanctitátem comprobá- runt energúmeni, et váriis languóribus opprés- si, quos precatióne sanávit. Divino afflátus instínctu, sanctum Henricum imperatórem regnatúrum, fratrem ipsíus Brunónem ad episcopátum promótum iri, e soróribus álteram reginam, abbatíssam álteram fore prædixit. Dénique cum viginti et ámplius annis in séduli pastóris múnere peráctis, extrémum sibi diem imminére intel- légeret, quæ ex usitáta liberalitáte supé- rant, per manus páuperum præmí- sit, sacræque Eucharístiæ Viático præmuní- tus, in sancti Otmári æde, uti divínitus ántea futúrum ac- céperat, sanctíssimam vitam pari morte conclú- sit, Ratisbónæ in templo sancti Emmerámi sepúl- tus.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémp- sit vitam mundi, et per-

vénit ad cæléstia regna.
Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in
Evangelium Vigilæ, de Com-
muni Confessoris Pontificis
2 loco.

Pro Vigilia
Omnium Sanctorum:

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio ix Cap. 6, 17-23

In illo témpore: Descén-
dens Jesus de monte,
stetit in loco campéstri,
et turba discipulórum
ejus, et multitúdo copiósa
plebis ab omni Judæa, et
Jerúsalem, et marítima,
et Tyri, et Sidónis. Et ré-
liqua.

Homilia
sancti Ambrósii Episcopi

Lib. 5 in Luc. cap. 6, post init.

Adverte ómnia diligen-
ter, quómodo et cum
Apóstolis ascéndat, et
descéndat ad turbas.
Quómodo enim turba nisi
in húmili Christum vidé-
ret? Non séquitur ad ex-
celsa, non ascéndit ad
sublímia. Dénique ubi de-
scéndit, invénit infirmos;
in excelsis enim infirmi
esse non possunt. Hinc
étiam Matthæus docet in
inferióribus débiles esse
sanátos. Prius enim unus-

quisque sanándus est, ut
paulátim virtútibus pro-
cedéntibus ascéndere pos-
sit ad montem. Et ideo
quemque in inferióribus
sanat, hoc est, a libídine
révocat, injúriam cæcítá-
tis avértit. Ad vúlnera
nostra descéndit; ut usu
quodam et cópia suæ na-
túræ, comparticipes nos
fáciat esse regni cæléstis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. **R.**
Et osténdit illi regnum
Dei.

Ad Bened. Ant. Euge,
serve bone * et fidélis,
quia in pauca fuísti fidé-
lis, supra multa te consti-
tuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui nobis ætérnæ
salútis beátum Wolf-
gángum Episcopum miní-
strum tribuísti: præsta,
quæsumus; ut, quem doc-
tórem vitæ habúimus in
terris, intercessórem ha-
bére mereámur in cælis.
Per Dóminum nostrum
Jesum Christum, Filium
tuum: Qui tecum.

Et fit Commemoratio Vigi-
liæ: Antiphona et Versus
de Feria currenti.

Oratio

Dómine, Deus noster, multiplica super nos grátiam tuam: et, quorum prævenimus gloriósa solémnia, tribue súbsequi in sancta professione lætítiam. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti sine Com. præcedentis.

Die 5 Novembris

**SACRARUM
RELIQUIARUM**

quæ in Ecclesiis

Dioeceseos asservantur

Duplex

IN I VESPERIS

Capit. Eccli. 44, 14-15

Córpore Sanctórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatióem et generatióem. Sapientiam ipsórum narrent pópuli, et laudes eórum nuntiet Ecclésia.

Hymnus

Cives beátæ pátriæ,
Cæléstis urbis incolæ,
Sacráta quorum cörpera
Jam colit nostra pátria:

Jucúnda vobis cántio
Et nostra sit laudátio,
Audíte cum laudámini,
Donáte, quod rogámini.

Pontifices et Mártyres,
Salvété cuncti millies,

Te laudet univérsitas
Rerum, beáta Trínitas.
Amen.

V. Lætámini in Dómino
et exsultáte, justi. **R.** Et
gloriámini omnes recti
corde.

Ad Magnif. Ant. O quam
gloriósum est regnum, *
in quo cum Christo
gaudent omnes Sancti;
amícti stolis albis se-
quúntur Agnum, quocúm-
que íerit.

Oratio

Propitiare, quæsumus,
Dómine, nobis fámulis
tuis, per Sanctórum
tuórum, quorum hic ha-
béntur reliquiæ, et patro-
cínia venerámur, mérita
gloriósa: ut eórum pia in-
tercessióem, ab ómnibus
semper protegámur ad-
vérsis. Per Dóminum no-
strum.

Et fit Commemoratio præ-
cedentis:

Ant. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum: sto-
lam glóriæ induit eum, et
ad portas paradísi coro-
návit eum.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. **R.**
Et osténdit illi regnum
Dei.

Oratio

Ecclesiam tuam, Domine, sancti Caroli Confessoris tui atque Pontificis continua protectione custodi: ut, sicut illum pastoralis sollicitudo gloriosum reddidit; ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. (Per Dominum nostrum.)

Deinde Commemoratio Octavae Omnium Sanctorum:

Ant. Te gloriosus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudabilis numerus, te Martyrum candidatus laudat exercitus: te omnes Sancti et electi voce confitentur unanimes, beata Trinitas, unus Deus.

V. Exsultabunt Sancti in gloria. **R.** Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio

Omnipotens sempiterna Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quaesumus; ut desideratam nobis tuae propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus, largiaris. Per Dominum nostrum.

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

Invit. Regem regum Dominum, venite, adoremus:

* Quia ipse est corona Sanctorum omnium.

Ps. 94 Venite, exsultemus.

Hymnus Cives, ut supra 34*.

In I Nocturno

Antiphona, Psalmi et Versus trium Nocturnorum ut in Festo Omnium Sanctorum.

De libro Ecclesiastici

Lectio i Cap. 44, 1-5

Laudemus viros gloriosos et parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a saeculo. Dominantes in potestatibus suis homines magni virtute, et prudentia sua praediti, nuntiantes in prophetis dignitatem prophetarum, et imperantes in presenti populo, et virtute prudentiae populis sanctissima verba. In peritia sua requirentes modos musicos, et narrantes carmina scripturarum.

R. Corpora Sanctorum in pace sepulta sunt, * Et nomina eorum vivent in generationem et generationem. **V.** Sapientiam sanctorum narrent popu-

li, et laudem eorum pronuntiet omnis ecclesia. Et nomina eorum vivent in generationem et generationem.

Lectio ii Cap. 44, 6-9

Homines divites in virtute, pulchritudinis studium habentes, pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suae gloriam adepti sunt, et in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: et sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint: et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

R. Propter testamentum Domini et leges paternas Sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis et una fides. **V.** Ecce, quam bonum et quam jucundum, habitare fratres in unum! Quia.

Lectio iii Cap. 44, 10-15

Sed illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, et in testa-

mentis stetit semen eorum. Et filii eorum propter illos usque in aeternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

R. Sancti per fidem vicerunt regna; operati sunt justitiam, adepti sunt re promissiones: * Omnes testimonio fidei probati. **V.** Castra verterunt exterorum; effugerunt aciem gladii. Omnes. Gloria Patri. Omnes.

In II Nocturno

Sermo sancti Bedae
Venerabilis Presbyteri

Sermo 18 de Sanctis

Lectio iv

Ad hanc igitur operum salutarium delictet nos pervenire palmam. Libenter ac prompte certemus; omnes in agone justitiae, Deo et Christo spectante, curramus; et, qui saeculo et mundo majores esse jam coepimus, cursum nostrum nulla saeculi cupiditate tardemus.

Si expeditos, si céleres in óperis agóne curréntes, dies nos últimus invénerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

R. Lætábitur justus in Dómino et sperábit in eo, * Et laudabúntur omnes recti corde. **V.** Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. **Et.**

Lectio v

Qui corónam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus, pro justítiæ méritis, dabit et cándidam. Nam nec Abraham nec Isaac nec Jacob occísi sunt, et tamen, fidei et justítiæ méritis honoráti, inter Patriárchas primi esse meruérunt; ad quorum congregátur convívium, quisquis fidélis et justus et laudábilis invenitur. Mémoires esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére; quia, qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómo et ille manet in ætérnum.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus et quasi holo-cáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit re-

spéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intéllegent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiescent illi. Quóniam.

Lectio vi

Quaprópter, caríssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, caritáte perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter Dóminica mandáta: in simplicitáte innocéntiam, in caritáte concórdiam, modéstiam in humilitáte, diligéntiam in administratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritáte constántiam, in disciplínæ severitáte censúram, ne áliquid ad exéplum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestígia, quæ nobis Sancti quique, reverténtes in pátriam, reliquérunt, ut, illórum sémitis inhæréntes, sequerémur et gáudia.

R. Gaudéte in Dómino: * Rectos decet collaudátió. **V.** Cantáte ei cánticum novum: bene psállite ei in vociferatióne. **Rectos.** Glória Patri. **Rectos.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

In illo témpore: Videns
Jesus turbas, ascéndit
in montem, et cum sedís-
set, accessérunt ad eum
discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía
sancti Augustíni Epíscopi

Liber 1 de Sermone Domini
in monte, cap. 3 et 4

Itaque in hoc tértio gra-
du, in quo sciéntia est,
lugétur amíssio summi
boni, quia inhærétur ex-
trémis. In quarto autem
gradu labor est; ubi ve-
heménter incúmbitur, ut
sese ánimus avéllat ab
eis, quibus pestífera dul-
cédine innexus est. Hic
ergo esuritur et sititur
justítia, et multum neces-
sária est fortitúdo; quia
non relínquitur sine do-
lóre, quod cum delecta-
tíone retinétur. Quinto
autem gradu perseverán-
tibus in labóre datur eva-
déndi consílium; quia, ni-
si quisque adjuvétur a
superióre, nullo modo si-
bi est idóneus, ut sese
tantis miseriarum impli-
caméntis expédíat. Est
autem justum consílium,

ut, qui se a potentióri ad-
juvári vult, áduvet et in-
firmiórem, in quo est ipse
poténtior. Itaque, Beáti
misericórdes; quia ipsó-
rum miserébitur Deus.

R. Lux perpétua lucébit
Sanctis tuis, Dómine: *
Et atérnitas témporum.
V. Lætítia sempitérna su-
per cápita eórum: gáudi-
um et exsultatiónem ob-
tinébunt. **Et.**

Lectio viii

Sexto gradu est cordis
mundítia de bona con-
sciéntia bonórum óperum,
valens ad contemplán-
dum summum illud bo-
num, quod solo puro et
seréno intelléctu cerni pot-
est. Postrémo est sépti-
ma ipsa sapiéntia, id est,
contemplátio veritátis, pa-
cíficans totum hóminem,
et suscípiens similitúdi-
nem Dei, quæ ita conclú-
ditur: Beáti pacífici;
quóniam ipsi filii Dei vo-
cabúntur. Octáva tam-
quam ad caput redit,
quia consummátum per-
fectúmque osténdit et
probat. Itaque in prima
et in octáva nominátum
est regnum cælórum: Be-
áti páuperes spírítu; quón-
iam ipsórum est regnum
cælórum: et, Beáti, qui

persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cælórum.

R. Pretiósá in conspéctu Dómini: * Mors Sanctórum ejus. **V.** Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; unum ex his non conterétur. **Mors. Glória Patri. Mors.**

Lectio ix

Cum jam dicitur: Quis nos separábit a caritaté Christi? Tribulatio, an angústia, an persecútió, an fames, an núditas, an periculum, an gládus? Septem sunt ergo, quæ perficiunt; nam octáva clarificat, et quod perfectum est, demónstrat, ut per hos gradus perficiántur et ceteri, tamquam a cápite rursus exórdiens. Vidétur ergo mihi étiam septifórmis operatio Spiritus Sancti, de qua Isaias lóquitur, his grádibus sententiisque congruere. Sed interest órdinis; nam ibi enumeratio ab excellentióribus cœpit, hic vero ab inferióribus. Ibi namque incipit a sapiéntia Dei, et désinit ad timórem Dei; sed inítium sapiéntiæ timor Dómini est. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ant. 1 Gaudent * in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti; ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Psalmi de Dominica.

2 Qui diligitis * Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

3 Beáti omnes, * qui sperant in te, Dómine, qui ámbulant in æquitáte; in sæcula sæculórum laudábunt te.

4 Benedícite * Dóminum, omnes elécti ejus: ágite dies lætitiæ et confitémini illi.

5 Hymnus ómnibus * Sanctis ejus; filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi: glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capit. Eccli. 44, 14-15

Córpóra Sanctórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudes eórum nuntiet Ecclésia.

Hymnus

Sacras reliquias,
Atque supérstites
Sanctórum cineres,
Ossaque Cælitum

Sollémni cármine
Cánimus hódie.

Sanctæ sit Triadi
Laus pia júgiter,
Quam cum Cælitibus
Nos quoque cánimus,
Qui nobis impetrent
Ætérna gáudia. Amen.

V. Exsultábunt Sancti
in glória. **R.** Lætábúntur
in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Justórum
ánimæ * in manu Dei
sunt, et non tanget eos
torméntum mortis: visi
sunt óculis insipiéntium
mori; illi autem sunt in
pace.

Oratio

Propitiare, quæsumus,
Dómine, nobis fámulis
tuis, per Sanctórum
tuórum, quorum hic habéntur
reliquiæ, et patrocínia
venerámur, mérita
gloriósa: ut eórum pia
intercessióne, ab ómnibus
semper protegámur ad
vérsis. Per Dóminum
nostrum.

**Et fit Commemoratio Octavæ
Omnium Sanctorum:**

Ant. Te gloriósus Apo-
stolorum chorus, te Pro-
phetarum laudábilis nú-
merus, te Mártyrum can-
didátus laudat exércitus;

te omnes Sancti et elécti
voce confiténtur unáni-
mes, beáta Trínitas, unus
Deus.

V. Lætámini in Dómino
et exsultáte, justi. **R.** Et
gloriámini, omnes recti
corde.

Oratio

Omnípotens sempitérne
Deus, qui nos ómnium
Sanctórum tuórum mérita
sub una tribuísti celebri-
táte venerári: quæsumus;
ut desiderátam nobis tuæ
propitiatiónis abundántiam,
multiplicátis inter-
cessóribus, largiáris. Per
Dóminum.

**Ad Horas Antiphonæ et
Psalmi de Feria; ad Primam
Lectio brevis Fulgébunt, ut
infra.**

AD TERTIAM

Capit. Eccli. 44, 14-15

Córpóra Sanctórum in
pace sepúlta sunt, et
nomen eórum vivit in ge-
neratióne et generatió-
nem. Sapiéntiam ipsórum
narrent pópuli, et laudes
eórum nuntiet Ecclésia.

R. br. Lætámini in Dó-
mino, * Et exsultáte, ju-
sti. Lætámini. **V.** Et glo-
riámini, omnes recti cor-
de. **Et** exsultáte. **G**lória
Patri. Lætámini.

V. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capit. Sap. 10, 17

Reddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábilí: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

R. br. Exsúltent justí * In conspéctu Dei. **Exsúltent.** **V.** Et delecténtur in lætítia. **In.** Glória Patri. **Exsúltent.**

V. Justi autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capit. Sap. 3, 7-8

Fulgébunt justí, et tamquam scintíllæ in arundínétó discúrrunt. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis: et regnábít Dóminus illórum in perpétuum.

R. br. Justi autem * In perpétuum vivent. **Justi.** **V.** Et apud Dóminum est merces eórum. **In.** Glória Patri. **Justi.**

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus 39*; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum.

A Capitulo fit de sequenti cum Commemoratione præcedentis et Octavæ Omnium Sanctorum.

Die 6 Novembris

S. LEONARDI

Abbatis

Duplex

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Leonárdi Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio Propitiare, ut supra 40*.

Deinde Commemoratio Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuisti celebrítate venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Leonárdus sub Anastásio imperatóre claris et magnæ apud Clodovæum regem dignitátis et auctoritátis ortus paréntibus, terréni regis militía perquam honoráta amóre cæléstium spreta, in ipso adulescéntiæ róbore ad spirituális militiæ castra sub beáto Remígio stipéndia factúrus confúgit, a quo cum primis didicit, opéribus mi-

sericórdiæ nihil in hac vita púlchrius, nihil suávis, nihil Deo hominíbúque grátius esse. Horum igitur stúdio tantum proficiébat, ut fama ejus miro præcónio celebrarétur; oblátos quoque a rege honóres declinans, Auréliam conténdit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: *** Et dedit illi claritátem ætérnam. V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Cælésti deinde mónituo oráculo in Aquitániam migrávit, ubi, quóniam adhuc recens erat christiána religio, nefáriæ superstitiónis relíquiæ in multórum pectóribus relíctæ hærébant. Ut igitur vir Dei eas proffigaret, dictis factisque Christum annúntians, magnos faciébat fructus; fugábat dæmones, surdos, claudos, cæcos, mórbidos quoscúmque ad ipsum veniéntes verbo curábat. Reginam quoque ipsam illo témpore ex partu cum mortis dolóribus conflic-

tántem, a rege humiliter rogátus, mox suis ad Deum précibus partus difficultáte liberávit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Tanto beneficio gávisus rex Leonárdo múnera ália recusánti nemus donávit, in quo vitam, quam omnino elégerat, solitárium dégere posset, ubi oratórium nómine Nobiliacum eréxit. Latére autem ipsum summa ejus virtus non patiebátur, sed plúrimi ex longínquis ad eum venére regiónibus, sola nóminis ipsius invocatióne e vínculis et carceribus liberáti, cómpedes et caténas ad ejus pedes devóte abjiciéntes: quos ipse, sicut et álios omnes cæléstis disciplinæ amatóres ex váriis locis ad ipsum confugiéntes, paréntis instar compléctens, in timóre Dómini educábat, fovebátque virtútum splendóre exímio. Plenus dénique méritis et virtútibus, ac

miraculórum glória, octávo Idus Novémbris, anno Dómini quingentésimo quinquagésimo nono obdormívit in Dómino.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ecce, nos reliquimus, **de Communi Abbatum 1 loco.**

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Leonárdi Abbátis coméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. Te gloriósus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudábilis número, te Mártyrum candidátus laudat exércitus; te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubilibus suis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctorum tuórum mérita sub una tribuisti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundantiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum nostrum.

IN II VESPERIS

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Leonárdi Abbátis com-

méndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam Omnium Sanctorum:

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophætæ, sanctilegis Doctóres, Apostoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctique omnes, intercédite pro nobis.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio Omnípotens, ut supra.

Die 13 Novembris

S. STANISLAI
KOSTKÆ

Confessoris

Duplex (m. t. v.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui inter cetera sapientiæ tuæ miracula, étiam in ténera ætate matúræ sanctitátis grátiam contulisti: da, quæsumus; ut beáti Stanislái exémplo, tempus instánter operándo rediméntes, in ætérrnam ingredi réquiem festinémus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérrne, placátus inténde: et per beátum Martínum Mártýrem tuum atque Summum Pontíficem perpétua protectióne custódi, quem totíus Ecclésiæ præstitisti esse pastórem. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio S. Didaci Conf.:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Omnípotens sempitérrne Deus, qui dispositióne mirábili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius humilitáti nostræ; ut, piis beáti Didaci Confessóris tui précibus, ad perpénnem in cælis glóriam sublimárimereámur. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno**Lectio iv**

Stanisláus, senatória gente Kostka ortus in Polónia, quam olim esset militiam secutúrus, nomen Jesu prænuntiávit, paritúrá matris grémio divinitus inscriptum. Virginitátem adhuc puer ita cóluit, ut patérna in mensa si quid minus pudice dictum audisset, præ horróre exánimis corrúeret. Ad Viennénse in Austria seminárium studiórum causa missus, non minus exémplo sodálibus quam veneratióni fuit. Coáctus inde in Lutheráni hósptis ædes migráre, ibique a Paulo fratre ad liberió-

rem vitam omni étiam asperitátum génere incitátus, domésticum bellum toto biénnio constantissime sustinuit, ad æterna se, non ad cadúca natum affirmans. Itaque únicum illi erat rerum cælestium desidérium, perpétua cum Deo consuetúdo, cultus Deíparæ ádeo tener, ut matrem suavissime appelláret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Quotidiánæ fratris vexatióni crebra ipse jejúnia, flagélla, aliósque insóntis corpúsculi cruciátus adjícens, lethálem in morbum incidit. Quo ingravescente, cum dámonem horréndi canis spécie insiliéntem signo crucis ter fugásset, sacrum Viaticum, quod in hæretica domo decumbens frustra ab hominibus petébat, ab Angelis accépit. Mox ad púeri Jesu compléxum a beatíssi-

ma ejus Matre cómiter admissus, ac Societáti jussus nomen dare, súbito conváluit. Sed cum áditum ad illam patris timor in Germánia præclúderet, peregríni hábitu, solus, pedes, mendicus fugam árripit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio próspere fuit. Nam præter ália, Pauli prófugum fratrem jam assequéntis equi, immisso divínitus torpóre, constitérunt: et Stanisláus Angelórum pane íterum angélico ministério refectus, post duodécies centéna pássuum millia, tandem Romæ in Societátem Jesu a sancto Francisco Bórgia generáli præpósito mérui cooptári.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Tirónis emériti virtútes in religiósæ vitæ palæstra splendídius eluxere; caritas præsertim erga Deum, in quem assidue alienáta a sénsibus mente

rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, nonnumquam radians, perennes lacrimæ; ardor pectoris tantus, ut média quoque hieme foret ingesta identidem gelida temperandus. Itaque amore verius quam febris æstuans, die assumptæ in cælum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat spectandam, ab ipsa beatarum Virginum choro stipata vocatus est ex Quirinâli domo probationis, anno innocentis vitæ decimo octavo, operum plenior quam diorum. Multis post obitum miraculis in sua præsertim Polônia enituit; cujus armis contra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis e cælo adfuit non semel, et civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quam ob rem Clemens decimus eum inter primarios totius regni patronos constituit; Benedictus vero decimus tertius (quod a Clemente undecimo jam pridem fuerat decretum) in Sanctórum número réttulit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Quia. Glória Patri. Quia.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 13-21

In illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Psalmus 118

Quid parvulus, nisi humilis? Hæc sunt mirabilia testimonia tua, Dómine, quæ scrutata est anima parvuli hujus: et ideo invenit, quia humiliatus est, et parvulus factus est. Quis enim facit mandata tua, sicut facienda sunt, id est ex fide, quæ per dilectionem Dei operatur, nisi ejus in corde per Spíritum Sanctum ipsa dilectio diffundatur? Hoc etiam iste parvulus confitetur. Os meum, inquit, aperui, et attraxi spiritum, quia mandata tua desiderá-

bam. Quid desiderábat, nisi fácere mandáta divína? Sed non erat unde fáceret infirmus fórtia, et párvulus magna. Apéruit os, cónfitens quod per se ipse non fáceret, et attráxit unde fáceret.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmans in innocéntia sua. **I**pse.

Lectio viii

Júnior sum ego, inquit, et contéptus: justificatiónes tuas non sum oblítus. Non sicut inimíci mei, qui oblíti sunt verbórum tuórum. Vidétur autem minor ætáte non oblítus justificatiónes Dei, dolére pro inimícis suis ætáte majóribus, qui oblíti sunt. Nam quid est, júnior ego non sum oblítus, nisi illi majóres oblíti sunt? Sed contéptum se dicit hic júnior; ideo factus est major: quia ignobília et contemp-tibília mundi elégit Deus,

et ea quæ non sunt, tamquam sint, ut ea quæ sunt, evacuéntur. Et ecce sunt novíssimi, qui erant primi, et primi, qui erant novíssimi.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardentes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Didaco Confessore:

Lectio ix

Didacus Hispánus, ex Óppido sancti Nicolái de Portu diocésis Hispaliensis, ab ineúnte ætáte, pii sub sacerdotís disciplina, sanctióriis vitæ tirocínium exércuit. Deínde, ut firmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arizzáfa sancti Francisci Assisiénsis régulam in statu laicáli professus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ et reguláris observántiæ jugo se subjiciens, contemplatióni in primis deditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus cælestibus, litterárum expers, mirándum in modum et

plane divinitus loqueretur. Canáriis in insulis multa perpessus, martyrii æstuans desiderio, plures infidèles verbo et exemplo ad Christi fidem convertit. Romæ in conventu Aræ cæli ægrotorum curæ destinatus, miro caritatis affectu hoc munus exerceuit. Grátia insuper curatiónum in eo eluxit. Demum Complúti piissime ex hac vita migravit, anno Dómini millésimo quadringentésimo sexagésimo tertio. Illum, multis miraculis clarum, Xystus quintus Sanctórum número adscripsit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui inter cetera sapientiæ tuæ miracula, etiam in ténera ætate maturæ sanctitatis grátiam contulisti: da,

quæsumus; ut beáti Stanislái exemplo, tempus instanter operando redimétes, in ætérnam ingredi réquiem festinémus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum.

Et fit Commemoratio S. Didaci:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius humilitáti nostræ; ut, piis beáti Didaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cælis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo condidit ore, manu.

V. Justum et **Oratio** Deus, qui, **ut supra ad Laudes.**

Deinde Com. S. Didaci:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, intra in gaudium Dómini tui.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confundas: concéde propítius humilitáti nostræ; ut, piis beáti Didaci Confessoris tui précibus, ad perennem in cælis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum nostrum.

17 Novembris

S. LEOPOLDI

Marchionis, Confessoris

Duplex (m. t. v.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum Leopóldum a sæculi curis ad cæléstem glóriam

traduxísti: concéde, quæsumus; ita nos per hæc temporália pertransíre, ut æternæ vitæ consórtia mereámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui in corde beátæ Gertrúdis Virgínis júcúndam tibi mansiónem præparásti: ipsius méritis et intercessióne; cordis nostri máculas cleménter abstérge, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf.:

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut beati Gregorii Confessoris tui atque Pontificis veneranda solllemnitas, et devotiõnem nobis augeat et salutem. Per Dõminum nostrum.

In II Nocturno**Lectio iv**

Leopõldus, Austriæ princeps, ab insigni in Deum pietate Pius cognominatus, in primo aetatis flore ea virtutis semina concepit, quæ annorum progressu in singularem vitam sanctitatem excreverunt. Relucebant in adulescentia cum Dei timore summa vitæ integritas, continentia, et humilitas; in profectione aetate justitia, misericordia, sapientia, religionis cultus præcipuus. Patre defuncto, curis licet conjugalibus, et principatus sollicitudine præpeditus, pietatis et misericordiæ mûnera diligenter obibat: inopes fovibat, lassos roborabat. Denique inter tot aulæ inquinamenta immaculatam se ab hoc sæculo custodièbat.

R. Honestum fecit illum Dõminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductõribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dõminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Ecclésiæ Romænæ Pontifices tanta veneratione prosecutus est, ut ab Innocentio secundo sancti Petri filius meruerit appellari. In clerum virisque religiosos beneficus, duo monasteria celeberrima, Claustro-Neoburgense, et Sanctæ Crucis in valle nemorosa construxit, et amplissime dotavit. Mellicense quoque a se instauratum magnis sumptibus et censibus illustravit. Demum cum annis quadraginta Austriæ principatum laudabiliter gubernasset, anno supra millésimum centésimo trigésimo sexto vitam sanctissime functus, sacris Ecclésiæ Sacramentis munitus, ab hoc mundo ad cælestem gloriam translatus est.

R. Amavit eum Dõminus, et ornavit eum: sto-

lam glóriæ induit eum, *
Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Ejus corpus ad Claustrum-Neobúrgi cónditum innúmeris cœpit clarére miráculis, quibus Deus tantam viri sanctitátem vóluit manifestam. Namque ad ejus invocatióem mórtui suscitáti, cæci illumináti, surdi auditum, muti loquélam, claudi gressum, captivi libertátem, váriis morbis opprèssi sanitátem sunt consecúti. His claríssimis sanctimóniæ documéntis rite compértis, Innocéntius octávus Sanctórum catálogo eum adscrípsit. Ejus sacra ossa e túmulo ab imperatóre Maximiliáno eleváta, in eádem ecclésia honorificéntius repóstita, débita colúntur veneratióne.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locúsus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia

regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 12-26

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regi-
ónem longínquam accipere sibi regnum, et réverti. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri
**Liber 5 Comment. in Luc.
cap. 19**

Homo nóbilis ille est, cui cæcus supra clamábat: Fili David, miserére mei. Longínqua régio Ecclésia est ex Géntibus, de qua eídem hómini nóbili, qui lóquitur: Ego autem constitútus sum Rex ab eo, dicitur a Patre: Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, et possessi-
ónem tuam términos terræ. Quæ videlicet heréditas ac possessi-
óne bifária ratióne régio longínqua vocátur: vel quia a finibus terræ clamat ad Dóminum, vel quia longe est a peccatóribus salus. Et cum Deus ubique sit præsens, longe

tamen ab eorum sensu, qui idola colunt, Deus verus abest.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. **Ipse.**

Lectio viii

Vocatis autem decem servis suis. Denarius numerus ad legem pertinet propter decalogum. Vocat itaque paterfamilias decem servos, quia eligit discipulos per litteram Legis imbutos. Dat illis decem mnas, quia Legis dicta spiritaliter intellegenda revelat. Post Passionem quippe Resurrectionemque suam aperuit illis sensum, ut intellegerent Scripturas: Mina namque, quam Graeci mnam vocant, centum drachmis appenditur: et omnis Scripturae sermo, qui vitae caelestis perfectionem suggerit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris:

* Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. **Et. Gloria Patri. Et.**

**Pro S. Gregorio Thaumaturgo
Ep. et Conf.:**

Lectio ix

Gregorius, Neocaesareae Pontis episcopus, sanctitate doctrinaque illustris, signis vero ac miraculis multo illustrior, quorum multitudinem atque praestantiam Thaumaturgus appellatus est, et sancti Basilii testimonio cum Moyse, Prophetis et Apostolis comparatus; montem, qui ecclesiae aedificationem impediabat, oratione alio transtulit. Item paludem, inter fratres causam discordiarum, exsiccavit. Lycum fluvium, perniciose agros inundantem, defixo ad ripam quo sustentabatur baculo, qui statim virentem crevit in arborem, coereuit, ut postea ultra eum terminum non effluerit. Sapissime daemo-

nes ex idolórum simulá-
cris atque ex hóminum
corpóribus ejécit, multa-
que ália mirabiliter effé-
cit, quibus innumerábiles
hómínes traxit ad Jesu
Christi fidem, cum étiam
prophético spírítu futúra
prædiceret. Qui migratú-
rus e vita, cum quæsisset,
quot in civitáte Neocæsa-
riénsi réliqui essent infi-
dèles, responsúmque es-
set tantum esse septém-
decim; Deo grátias agens,
Tótidem, inquit, erant fi-
dèles, cum cœpi episco-
pátum. Plura scripsit,
quibus étiam, non solum
miráculis, Dei Ecclésiám
illustrávit. Te Deum.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. **R.**
Et osténdit illi regnum
Dei.

Ad Bened. Ant. Euge,
serve bone * et fidélis,
quia in pauca fuísti fidé-
lis, supra multa te consti-
tuam, intra in gáudium
Dómini tui.

Oratio

Deus, qui beátum Leo-
póldum a sæculi cur-
ris ad cæléstem glóriam
traduxísti: concéde, quæ-
sumus; ita nos per hæc

temporália pertransíre, ut
ætérnæ vitæ consórtia
mereámur. Per Dóminum
nostrum.

**Et fit Commemoratio S.
Gregorii Ep. et Conf.:**

Ant. Euge, serve bone
et fidélis, quia in pauca
fuísti fidélis, supra multa
te constituam, dicit Dó-
minus.

V. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. **R.**
Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Da, quæsumus, omnípo-
tens Deus: ut beáti Gre-
górii Confessóris tui at-
que Pontíficis veneránda
sollémnitas, et devotió-
nem nobis áugeat et sa-
lútem. Per Dóminum.

**Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio præcedentis:**

Ant. Hic vir despiciens
mundum et terréna, tri-
úmphans, divítias cæli
cóndidit ore, manu.

V. Justum et Oratio De-
us, qui, **ut supra.**

**Deinde fit Commemoratio
S. Gregorii Thaumaturgi:**

Ant. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum: sto-
lam glóriæ induit eum,
et ad portas paradísi co-
ronávit eum.

V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificandum ei hóstiam laudis.

Oratio Da, quæsumus, ut supra 54*.

Die 26 Novembris

S. JOANNIS
BERCHMANS

Confessoris

Duplex (m. t. v.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Concède, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, Deus, ea innocéntiæ ac fidelitátis exémpa in tuo servítio sectári: quibus angélicus júvenis Joánes ætátis suæ florem consecrávit. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea

benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártiris tuæ mirábiliter collocásti: præsta, quæsumus; ut, ejus méritis et intercessióne ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus. (Qui fecum.)

Deinde Commemoratio S. Silvestri Abbatis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cæli cóndidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súplices exorámus; ut, ejus exémplo terréna despicientes, tui consórtio perfruámur ætérno. (Per Dóminum.)

Postea Commemoratio S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit; fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honore coronasti eum, Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio

Infirmi-tatem nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati Petri Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Joannes Berchmans Di-stemii, Brabantinæ dictionis oppido, piis honestisque parentibus natus, a prima ætate morum innocentia et mentis candore præter humanum modum excelluit. In mediis sæculi blandimentis adulescentiam ab omni levitate alienissimam duxit, in Deum jam tum unico ferri visus, cui ut arctius adhæreret inter sodales Societatis Jesu, quæ Stanisláum Kostka et

Aloisium Gonzága haud ita pridem cælo transmiserat, admitti petiit. Mechlínix tirocinio inito nihil fuit religiosæ perfectionis, quod non sibi intentissima diligentia conatûque assiduo, assequendum proponeret: et vero paucorum mensium tiro, plane dignus habitus est, a quo non æquales modo, sed etiam ætate proveciores maturæ virtutis exempla peterent. Romam cum venisset studiorum causa, et operaretur philosophiæ in collegio Romano, sodales sibi redditum arbitrabantur Aloisium Gonzága; adeo sanctimoniam illius et vivendi rationem omnem expresserat.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductõribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Modestia et sensuum custõdia ad miraculum spectabatur; ita semet gerere solitus, ut qui eum inspicerent, non du-

bitarent dicere, scriptas a beato Ignatio leges de modestia, si quo interirent casu, in Joanne reperiendas. Disciplinae domesticæ servantissimus ne tantillum quidem a religiosæ vitæ ratione deflexit, illam crebrius usurpans vocem: Mea maxima poenitentia vita communis. E tot sociorum numero, quibuscum quotidie versabatur, nemo in illo quidquam notavit, quod reprehendi posset: non supervacaneam aut parum consideratam vocem, non impetum animi, non affectum repentinum, quales rationi vulgo præcurrunt. Tantam ejus virtutem exornabat mira dulcedo indolis et nativæ oris species, e qua purissimæ mentis emicabat integritas et quidam intuentibus afflabatur amor pudicitiae et castimoniae. Virginitatem, quam Deo novisse puerulum ferunt, nullo carnis stimulo tentatam perpetuo custodivit. In Deiparam, quam a prima ætate sibi in parentem adsciverat, nullum unquam prætermisit officii aut obsequii genus, quo amorem erga illam suum et religionem te-

starétur; præcipuo vero cultu Immaculatam ejus Conceptum prosequebatur, cui propugnando ex voti fórmula suo subscripta sanguine jûgiter se adlaboraturum promisit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stollam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

Studio animarum incensus sacras expeditiones prospectabat animo, quas olim suscipere pro Dei gloria cupiebat, cum in ipso juventutis flore, maturus cælo, vivere desiit. Ex gravi morbo sensim deficiens, in communi omnium mærore hilari vultu gestiebat, quasi vero supernæ beatitudinis dulcedinem prægustaret. Ad hæc solari invisentes, novissimis singulos hortari ad virtutem monitis, eventura prænuntiare, quæ Dei instinctu ab eo dictare ipsa compertum est. Sacrosancto Christi corpore genibus humi flexis refici voluit, ac paulo antequam moreretur, signum Jesu crucifixi, beata

Virginis Rosário implicitum, libello Regulárum Societátis impónens, Hæc tria, inquit, mihi carissima: cum his libenter moriar. Ita qua prædixerat hora placidissimo exitu decéssit, Idibus Augústi anno millésimo sexcentésimo vicésimo primo, annos natus viginti duos, menses quinque. Funus ejus ómnium Ordinum concúrsu et láudibus celebrátum est, omnesque pro certo habuerunt, Joánnem ad sedes Beatórum, cum iis aliquándo in terris venerándum, evolasse. Commúnem hanc persuasiónem multa divinitus osténsa confirmárunť. Quare, biénio ab ejus óbitu nondum elápsó, de ipsius virtútibus et miraculis judícium est institútum, quo ad éxítum perducto, Pius nonus eum beatórum Cælitum número accénsuit. Cum autem Joánnis mérita novis inde miraculis inclaruissent, Leo décimus tértius, quinquagésimo sacerdotii sui anno absolúto Sanctórum honóres eidem sollémniter decrévit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei

Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia. Glória Patri. Quia.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 16-21

In illo témpore: Ecce, unus accédens ad Jesum, ait illi: Magister bone, quid boni fáciam, ut hábeam vitam ætérnam? Et réliqua.

Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

In Marc. cap. 10

Hæc est puerilis innocentia castitas, quæ nobis imitanda proponitur, si regnum Dei volumus intrare. Notandum sane, quod justitia legis suo témpore custodita non solum bona terræ verum etiam suis cultoribus vitam conferébat ætérnam. Et ille respondens ait: Magister, hæc ómnia observavi a juventute mea. Non est putandus homo iste vel voto tentantis, ut quidam pu-

tavére, Dóminum interrogásse, vel de sua esse vita mentítus, cum se legis mandáta custodísse dicebat, sed simplicitér ut víxerit, esse conféssus. Quia si mendáci aut simulatiónis noxa reus tenerétur, nequáquam intúitus arcána cordis ejus, eum díligere dicerétur Jesus. Díligit enim Dóminus eos, qui mandáta legis, quamvis minóra, custodiunt, sed nihilóminus quod in lege minus fúerat, iis, qui perfécti esse desíderant, osténdit, qui non venit sólvare Legem aut Prophétas, sed adimplére.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmans in innocéntia sua. **I**ipse.

Lectio viii

Ad quam profécto adimplétióne pertinet quod hic consequénter adjúngitur: Vade, quécúmque habes, vende, et da

paupéribus, et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me. Quicúmque perféctus esse volúerit, debet véndere quæ habet, et non ex parte véndere, sicut Ananías et Saphíra, sed totum véndere, et cum vendiderit, dare omne paupéribus, et sic sibi præparáre thesáurum in regno cælórum. Nec hoc ad perfectiónem súfficit, nisi post contéptas divítias Salvatórem sequátur, idest, relíctis malis fáciat bona. Facilius enim sácculus contémnitur, quam volúntas. Multi divítias relinquentes, Dóminum non sequúntur. Séquitur autem Dóminum qui imitátor ejus est, et per vestigia illíus gráditur. Qui enim dicit se Christo crédere, debet quómo ille ambulávit et ipse ambuláre.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in má nibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Silvestro Abbate:

Lectio ix

Silvéster, Auximi in Picéno nóbili génere ortus, puerilem aetátem litteris ac bonis móribus mirifice exornávit. Sacris litteris rite imbútus et canónicus factus, exémplo et sacris contiónibus pópulo opem tulit. Inter funus nóbilis cuiúsdam defúnci, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspicíens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox in solitúdinem, majóris perfectiónis stúdio, secéssit, ibique vigiliis, oratióibus jejniisque deditus fuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes, ac tandem ad montem Fanum, locum eo témpore desértum, in honórem sancti Benedicti templum eréxit, congregatióisque Silvestrinórum fundaménta jecit. Ibi mira sanctitáte mónachis præfúlsit; spírítu prophetiæ, potestáte in dæmones aliisque donis enítuit, quæ semper profúnda humilitáte conservávit. Obdormívit in Dómino, anno sa-

lútis millésimo ducentésimo sexagésimo séptimo. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Concède, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, Deus, ea innocéntiæ ac fidelitátis exémpa in tuo servítio sectári: quibus angélicus júvenis Joánnes aetátis suæ florem consecrávit. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Silvestri:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo

pie meditantem, ad eremum vocare, et praeclaris vitae meritis decorare dignatus es: te supplices exoramus; ut, ejus exemplo terrena despicientes, tui consortio perfruamur aeterno. (Per Dominum nostrum.)

Deinde S. Petri Alexandrini:

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

V. Justus ut palma florebit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio

Infirmiſſimam nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus propriae actionis gravat, beati Petri Martyris tui at-

que Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum.

IN II VESPERIS

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terrena, triumphans, divitias caelo condidit ore, manu.

Et fit Commemoratio S. Silvestri:

Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

V. Amavit et **Oratio** Clementissime Deus, ut supra ad Laudes 60*.

34* 35* 36* 37* 38* 39* 40* 41* 42* 43* 44* 45* 46* 47* 48* 49* 50* 51* 52* 53* 54* 55* 56* 57* 58* 59* 60* 61* 62* 63* 64* 65* 66* 67* 68* 69* 70* 71* 72* 73* 74* 75* 76* 77* 78* 79* 80* 81* 82* 83* 84* 85* 86* 87* 88* 89* 90* 91* 92* 93* 94* 95* 96* 97* 98* 99* 100*

KALENDARIUM

SEPTEMBER

pag.

4	S. Rosaliæ Virg., duplex	1*
9	S. Corbiniani Ep. et Conf., duplex. Com. S. Gorgonii Mart.	3*
13	S. Nothburgæ Virg., duplex	6*
17	S. Hildegardis Virg., duplex. Com. Impressionis Ss. Stigmatum	9*
	S. Francisci Conf.	

OCTOBER

9	* S. Guntheri Eremitæ, Conf., Duplex. Com. S. Joannis Leonardi Conf. et Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.	17*
12	S. Maximiliani Ep. et Mart., Patroni principalis Diœceseos, dupl. I class. cum Octava communi	23*
19	— Octava, duplex majus. Com. S. Petri de Alcantara Conf.	25*

In Ecclesiis consecratis, excepta Cathedrali

22	Dedicatio Ecclesiæ propriæ, duplex I classis cum Octava communi	30*
23	De II die infra Octavam Dedicationis, semiduplex	
25	De IV die infra Octavam Dedicationis, semiduplex. Com. Ss. Chrysanthi et Dariæ Mart.	
26	De V die infra Octavam Dedicationis, semiduplex. Com. S. Evangelisti Papæ et Mart.	
27	De VI die infra Octavam Dedicationis. Com. Vigiliæ	
29	Octava Dedicationis, duplex majus	
31	S. Wolfgangi Ep. et Conf., duplex. Com. Vigiliæ	31*

NOVEMBER

5	Ss. Reliquiarum, quæ in Ecclesiis Diœceseos asservantur, duplex. Com. Octavæ Omnium Sanctorum	34*
6	S. Leonardi Abbatis, duplex. Com. Octavæ Omnium Sanctorum	41*
13	S. Stanislai Kostkæ Conf., duplex. Com. S. Didaci Conf.	44*
17	S. Leopoldi Marchionis, Conf. dupl. Com. S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf.	50*
26	S. Joannis Berchmans Conf., dupl. Com. S. Silvestri Abb. et S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.	55*

☞ Juxta declarationem S. Rituum Congregationis diei 28 Aprilis 1914 tam in ipso Proprio quam in Calendario Asterisco notantur Sancti vel Beati, qui neque in Martyrologio Romano descripti sunt neque publico cultu a Sancta Sede certe decreto vel confirmato potiuntur, sed ex immemorabili consuetudine publico ac religioso cultu honorantur cum Officio et Missa.

INDICES

INDEX PSALMIUM APPROBATIONIS AMERICANA

Concordat cum originalibus approbatis.

Passaviae, die 1 Februarii 1954

Dr. FRANCISCUS RIEMER

Vic. Gen.

IMPRIMATUR.

Passaviae, die 2 Februarii 1954

† SIMON CONRADUS O. S. B.

Episcopus Passav.

1	Beatus vir, qui non	24	15, ii	Bonus et rectus est	94
2	Quare fuit mihi	24		mei semper	94
3	Domine, quam multi	24		Jus redde...	122
4	Cum invocavero	30	25, i	Domine lux mea	70
5	Verba mea auribus	39	26, ii	Audi, Domine	71
6	Domine... Misere	78	27	Ad te, Domine, clamo	71
7, i	Domine Deus meus	79	28	Tribuite Domino	60
7, ii	Clipeus mihi	79	29	Pradicabo te, Dñe	58
8	Domine, Dñe noster	75	30, i	Ad te, Domine	72
9, i	Celebrabo te... toto	76	30, ii	Miserere mei, Dñe	73
9, ii	Psallite Domino			quam magna est	73
9, iii	Quare, Domine				
9, iv	Exsurge, Dñe				
10	Ad Dñm confitemini			quia	74
				operum justorum	75
				Deus respicit	75
11	Salva, Domine!			Benedicam Domino	135
12	Quisquis, Domine?	106	33, ii	Venite, filii	135
13	Dicit insipiens	54	34, i	Certe, Domine	81
14	Domine, quis	54	34, ii	Surrexerunt testes	82
15	Conserva me, Deus	106	34, iii	Gratias agam tibi	82
16	Audi, Dñe, justam	54	35	Loquitur iniquitas	144
17, i	Diligio te, Domine	55	36, i	Noli escandescere	83
17, ii	Extendit manum	56	36, ii	Melius est medicum	83
17, iii	Quis enim est deus	56	36, iii	Os justorum eloquitur	84
18, i	Carri exarant	66	37, i	Domine, noli ire	84
18, ii	Lex Domini	66	37, ii	Ego sciam	85
19	Exaudiat te Dñe	57	38	Dixi, custodiam	85
20	Domine, de potentia	58	39, i	Speravi, speravi	98
			39, 2	Annuntia	99
21, i	Deus meus	180	39, iii	Piaceat tibi, Dñe	99
21, ii	Circumstant me	181	40	Bestus qui cogitat	100
21, iii	Enarrabo nomen	181			
22	Domine, deus altissimus	181		ad quod non dicitur	101
23	Domini est terra	181		in terra	101
24, i	Ad te extollo	94	42	Jus redde mihi	87